

Vychází 26. 11. 2005

Číslo 8

Ročník XIII.

ADVENT

„Toč se a vrč můj kolovrátku, vždyť adventu je už nakrátku a blízko, blizoučko Štědrý den.“

Možná, že v některých třídách základních škol si paní učitelka v prosinci vzpomene na krásnou Erbenovu báseň Štědrý den a školákům ji dá přečíst. Někdo si připomene na zajímavou inscenaci Divadla Semafór, kde ji ještě za totality nastudoval scénicky se svým kolektivem Jiří Suchý. Střední generace si zabrouká jeho a Šlitrovu „purpuru na plotně“.

V květinářstvích už koncem listopadu nachystali adventní věnce, které se staly v posledních letech předvánočním hitem i v rodinách, kde o původu a smyslu adventu se nic neví. Babičky a dědečkové zavzpomínají na studená rána, kdy ještě za tmy spěchali, třeba i do vzdáleného kostela, aby si zazpívali rorátní žalm „Ejhle, Hospodin přijde...“.

Křesťanský advent je obdobím duchovní přípravy na oslavu příchodu Syna Božího skrze Pannu Marii na svět, mezi nás. Vždyť samo slovo advent znamená příchod nebo přijetí. Již koncem V. století si křesťané v Galii začali období před narozením Páně zvláštním způsobem připomínat. S rozrůstajícím se stromem křesťanství se zvolna rozšiřovalo připomínání adventu i do dalších evropských zemí. Do církevního roku byl advent přivtělen nejprve v liturgii římské, později se slavil v celé Itálii, Německu a Anglii.

Slavení adventu bylo ustaveno na čtyři neděle před Hodem Božím vánočním. Žalm „Rosu dejte nebesa shůry a oblaka deštěte spravedlivého, otevři se země a vypuč Spasitele“, odkazoval na očekávání Mesiáše v biblické době. Počet čtyř týdnů poukazoval na „čtvrtý příchod Páně“: vtělení, narození duchovním způsobem v srdci člověka, příchod k soukromému soudu a příchod k všeobecnému soudu. Vždy byl dobou pokání a niterného ztišení, naplněného očekáváním slavení Kristova narození nejen před dvěma tisíci léty v Betlémě, ale nyní při proměňování v Eucharistii a následného přijetí do srdce přijímajícího, aby se „Slovo stalo Tělem a přebývalo mezi námi.“

Celou dobu adventu máme tedy prožívat v radosti a s vnitřní usebraností a s touhou po spojení s Kristem. My, ze zábřdovické farnosti, budeme letošní advent prožívat i v očekávání, zda se rekonstrukční práce v našem kostele Nanebevzetí Panny Marie skončí včas, abychom Narození Páně mohli prožívat již v našem chrámě.

Opravy začaly vyklizením

Po dlouhých přípravách se sháněním finančních prostředků, (otec Jiří se před časem vyjádřil, že je největším žebrákem republiky) a stavebních kapacit bylo konečně rozhodnuto, že se nutné opravy a úpravy v zábrdovickém kostele uskuteční. Na výzvu duchovního správce se po dvě říjnové soboty 15. a 22. 2005, sešlo několik ochotných farníků a farnic a dali se obětavě do namáhavého vyklizení chrámových prostorů. Započalo se pochopitelně nejdříve sakristií a přilehlými místnostmi, zkrátka vším, co nebylo nejnnutněji třeba k bohoslužbám. To už byly trojúhelníkovými papírky označeny na podlaze kostela mramorové dlaždice, které musí být v budoucnu vyměněny. Ještě v úterý se v čenstochovské kapli slavila dětská mše svatá a po ní bylo vyklizení ukončeno.

Od středy 26. října 2005 se tedy bohoslužby konají v pravidelných termínech ve farních prostorách. Ve všední dny v suterénu, (pan kaplan říká že „v katakombách“) v neděli pak ve velkém farním sále. Půjde-li vše s požehnáním Božím jak by mělo jít, oslavíme vánoční svátky opět v kostele.

Významné dny českých biskupů v adventě 2005

- Zvěčnělý Svatý otec Jan Pavel II. jmenoval pro českou církev několik biskupů. Dne 3. prosince 1996 dva: Mons. Jiřího Paďoura OFMCap. titulárním biskupem pro Českobudějovickou diecézi a Mons. Václava Malého titulárním biskupem marcellíanským a pomocným biskupem pražským.
- Mons. Josef Kajnek obdržel biskupské svěcení 12. prosince 1992 a stal se tak titul. biskupem akvenským a pomocným biskupem královéhradeckým.
- 13. prosince téhož roku byl titulárním arcibiskupem gradským jmenován Mons. Diego Causero, nyní apoštolský nuncius v Praze.
- 18. prosince oslaví své jmeniny Miloslav kardinál Vlč. Téhož dne v roce 1982 byl Mons. Jaroslav Škarvada jmenován titulárním biskupem litomyšlským, tehdy pověřený duchovní péčí o naše krajany v zahraničí, nyní emeritním pomocným biskupem pražským.
- Mons. Karel Otčenášek, arcibiskup, emeritní biskup královéhradecký (tajně vysvěcen v dubnu 1950) byl diecézním biskupem jmenován roku 1989.
- O vánocích, 24. prosince 2003 byl jmenován biskupem litoměřickým Mons. Pavel Posád.

DALŠÍ VÝZNAMNÉ DNY, PŘIPADAJÍCÍ DO ADVENTNÍHO OBDOBÍ

- 30. XI. svátek apoštola svatého Ondřeje
- 2. XII. 200. výročí bitvy tří císařů u Slavkova roku 1805: ruského cara Alexandra I. rakouského císaře Františka II. a vítěze Napoleona Bonaparte I. z Francie.
- 6. XII. svátek sv. Mikuláše, hlavního patrona českobudějovické diecéze
- 8. XII. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu. Roku 1854 tuto skutečnost prohlásil papež Pius IX. za závazné dogma a článek katolické víry.
- 8. XII. 10. výročí zahájení Radia PROGLAS ze Svatého Hostýna v r. 1995
- 8. XII. Před 40 roky skončil 2. Vatikánský koncil. Začal z rozhodnutí papeže Jana XXIII. 11. října 1962 za účasti 2.540 kardinálů a biskupů.
- 10. XII. Světový den lidských práv
- 23. XII. Vyjde 1. číslo XIV. ročníku Života zábrdovické farnosti
- 24. XII. Vigilie slavnosti Narození Páně

Farní den ve znamení Misijní neděle

Na letošní třicátou neděli v mezidobí, 23. října 2005, připadla celosvětově Misijní neděle. Již tradičně zařazena rozhodnutím církve na předposlední říjnovou neděli. Právě na ni byl zábrdovickou duchovní správou vyhlášen Farní den.

Při zasedání farní rady byl vysloven nápad uskutečnit jej netradičně. Při setkání věřících ve farním sále uspořádat bazar hraček a knih a výtěžek z jejich prodeje připočítat ke kostelní sbírce a vše zaslat misijnímu fondu. A tak během předcházejícího týdne v mnoha domácnostech probíhaly prověrky hraček, plyšových medvídků, všelijakých příšerek nebo panenek domácími dětmi již odloženými, aby mohly být do bazaru dány. Vyřadit některé tituly z knihovny a vzdát se jich, to není tak jednoduché. Většina čtenářů má ke svým knížkám osobní vztah. Nicméně se na stolech ve farním sále objevily tituly, které opravdu ke koupi lákaly. Obsahové spektrum zahrnovalo vysokoškolské učebnice, fotografické publikace, romány, básnické sbírky a třeba i katechismus katolické církve. Ceny byly pouze symbolické, od jedné koruny ke dvaceti. A zájem byl opravdu veliký a tak mnozí do kasiček dávali nejen mince, ale třeba i dvousetkorunové bankovky. Vždyť ty peníze byly určeny na misie a bazar byl pouhým prostředkem k jejich získání.

Nabídka převyšovala poptávku. Zbývající hračky byly dány k dispozici mateřské školce, neprodané knihy si jejich původní majitelé měli vzít zpět. Ozvaly se hlasy, že by podobná akce měla být každý rok opakována. Nejen pro sladké (ale i masité) občerstvení, připravené jako pozornost přítomným na jednom ze stolů. Tak i po společenské stránce splnil farní den spolu s misijní nedělí zamýšlený účel: vytvoření farní pospolitosti.

Hračkový a knižní bazar vynesl celkem částku 8.200 Kč, která spolu s darem mladých (zůstatek z jejich pouti do Kolína) a sbírkou v kostele, vynesla celkem **54 692 Kč**. Sbírka ze Dne zábrdovické farnosti o letošní Misijní neděli byla zaslána na konto Papežského misijního díla.

Podle informace z Katolického týdeníku vynesla celostátní sbírka na pomoc misíí v roce 2004 patnáct milionů korun. Bude letos tato částka překonána?

OD 1. NEDĚLE NOVÉHO CÍRKEVNÍHO ROKU, OD 27. LISTOPADU 2005, BUDOU LITURGICKÉ TEXTY VČETNĚ BREVIÁŘE V CYKLU „B“.

BISKUPSKÝ SYNOD 2005 UKONČEN

VNEDĚLI 23. ŘÍJNA 2005 SKONČIL VE Vatikáně Papežskou Mší svatou rok Eucharistie a Biskupský synod. Podle návrhu synodního otce arcibiskupa Cordera z Chile by následující církevní období mělo být rokem pokání, aby se tak posílilo pouto mezi eucharistií a svátostí smíření.

Blahořečení svatého otce Jana Pavla II.

Podle zprávy v Katolickém týdeníku se dal polský kardinál Henryk Hoser slyšet, že by se mohlo konat v červnu roku 2006. Postulátorem procesu blahořečení je mluvčí Krakovské arcidiecéze P. Robert Necek, který již zahájil svoji činnost výslechem svědků života zvěčnělého papeže.

ZÁBRDOVICKÉ „SPOLČO“ MLADÝCH

poslechlo výzvu otců redemptoristů k návštěvě jejich poutního místa. O říjnových podzimních prázdninách si tedy vykonalo čtyřdenní pouť na Horu Matky Boží u Králík. Kromě duchovního užitku jim Pán dopřál i krásné barevné slunečné dny.

POŘAD VÁNOČNÍCH A NOVOROČNÍCH BOHOSLUŽEB BUDE ZVEŘEJNĚN DO 23.XII.2005

Krvavé slavkovské slunce

Každoročně lze koncem listopadu a začátkem prosince potkat v brněnských ulicích mladé muže v historických rakouských, ruských a francouzských uniformách s různými zbraněmi nebo bubny, kteří se shromažďují na polích pod Prateckým kopcem, aby tam nekrvavým způsobem sehráli představení bitvy, která vstoupila do vojenských dějin Evropy pod názvem BITVA TŘÍ CÍSAŘŮ.

Letos 2. prosince uplyne dvě stě roků od nedělního dopoledne, kdy nad shromážděnými armádami tří států vyšlo z rána krvavé slavkovské slunce. A pak došlo nedaleko Austerlitz (jak se tehdy Slavkov německy jmenoval), k jedné z nejkrvavějších bitev napoleonských válek. Střetly se tu armády tří monarchů: cara Alexandra I. a císaře Františka I. proti císaři Napoleonu Bonaparte I. Tento korzický rodák malé postavy velící francouzským vojákům se stal velkým vítězem krvavého střetnutí.

Napoleonovo vítězství bylo draze zapláceno. Podle různých pramenů při ní, nebo později na následky zranění či tyfu, řádícího v brněnských lazaretech, zahynulo kolem 20 tisíc mužů. Po stu letech, z iniciativy brněnského kněze, středoškolského profesora a národního pracovníka patera Aloise Slováka a architekta Josefa Franty, byl v letech 1909 až 1912 vybudován na kopci nad obcí Prace památník padlých, nazván Mohylou míru. Nedaleko něj je i muzeum této bitvy.

I když nás od té krvavé adventní neděle jedné z největších bitev XIX. století dělí 200 roků, vzpomeňme modlitbou nejen na její oběti, ale i na všechny mrtvé všech minulých i současných válečných střetnutí

Pokračování informací o pouti mládeže do Kolína nad Rýnem

Rozhodnutím vládnoucích nacistů byl Dachau v Bavorsku již ve třicátých letech XX. století určen nejprve jako sběrný tábor pro německé antifašisty a osoby režimu nepřátelské, zejména pro duchovní. Za války se stal jedním z internačních táborů i pro příslušníky mnoha evropských národů.

Naši mladí poutníci si na závěr prohlídky tohoto koncentráku vykonali

(jak se je podařilo zachytit při besedě s účastníky pouti)

bohoslužbu křížové cesty. Její poslední zastavení bylo v ekumenické kapli, kde se k nim přidalo několik kněží, vedených biskupem z Equadoru.

Na pátek připravili bobingenští farníci překvapení. Před farním chrámem Nanebevzetí Panny Marie naši společně s Italy za velkého gaudia vykopali dvě jámy, do nichž pak zasadili dva stromky. Ty budou

zdejšími farníky v budoucnosti připomínat návštěvy mladých křesťanů ze zahraničí.

Sobotní program byl zpestřen návštěvou asi 25 km vzdáleného **Augsburgu**. Z Bobingenu tam mládež jela tramvají. Město má kolem 250 tisíc obyvatel, za války zde byly vyráběny letadla Messerschmidt. Augsburg leží na řece Lechu. Dóm byl založen roku 1065. Po vzniku reformace a nástupu protestantismu zde byl roku 1555 vyhlášen tzv. augsburgský náboženský mír (Čí země – toho náboženství), což rozdělilo Německo na státečky katolické a protestantské. Radnice mají raně barokní. Po prohlídce katedrály se na hlavním náměstí konala v podvečer pro všechny poutníky, i ubytované v okolních farnostech, mše svatá, laděná ekumenicky.

V neděli ráno 14. srpna byla mše svatá dopoledne ve farním kostele v Bobingenu. V minulých dnech se italská poutnická komunita značně rozrostla. U oltáře koncelebrovalo sedm kněží a na závěr zněly chrámem písně z Taize. A pak již bylo třeba pečovat o zasazené stromky, zalít jejich kořeny a začít se loučit s hostiteli. Večer předat suvenýry, vyměnit trička a připravit se na pondělní odjezd do Kolína.

Svátek Nanebevzetí Panny Marie oslavili naši mší svatou, ještě před nástupem do autobusu. Pak je čekala celodenní cesta autobusem z útulného Bavorska přes průmyslové Porýní – Vestfálsko, do 600 kilometrů vzdáleného **Kolína nad Rýnem**. Kdysi to byla římská osada Polonia Agrippina, dnes je to město s milionem obyvatel, kterému dvěma věžemi vévodí pětিলodní gotická katedrála. Porůznu v centru města stojí další architektonicky zajímavé kostely, některé i v románském stavebním slohu. Utažení z dlouhé cesty a hladoví (organizace stravování poněkud zaskřípala), ubytovali se naši ve škole při farnosti svatého Mořice.

V úterý 16. srpna dopoledne byl individuální program, vyplněný návštěvou v Českém národním centru, zřízeném při kostele svaté Anežky Římské. V průběhu pobožnosti křížové cesty přišel do centra Mons. Renato Boccardo, poslaný Benediktem XVI.: „**Vyříd' jim, že jim posílám své zvláštní požehnání**“. Po nadšeném potlesku řekl: „**Jestli souhlasíte, vyřídím Svatému otci, že s vámi – mladými z České republiky – může počítat.**“ A po ovacích dodal: „**Vyřídím tedy, že za papežem stojíte.**“

Kromě českých poutníků, v počtu asi 3 500 lidí, měli při kostele svaté Anežky Římské středisko také bratři z Taizé.

Potom naše skupina zamířila na prohlídku katedrály stojící kousek od mohutného toku Rýna. Je to největší sakrální stavba v této části Evropy, jejíž založení je datováno rokem 1248. V katedrále jsou uloženy ostatky betlémských mudrců – známých Tří Králů – údajně nalezené kolem poloviny IV. století císařovnou Helenou na území dnešního Izraele. A právě tato okolnost vedla zvěčnělého papeže Jana Pavla II. k tomu, aby mottem letošního setkání zvolil větu: **Přišli jsme se Mu poklonit.**

Odpoledne, kdy pořadatelé předpokládali, že do Kolína dorazí zbývající poutníci, se na místním stadionu s kapacitou kolem 50 tisíc lidí, konalo **oficiální zahájení XX. světového setkání mládeže**. Všichni zájemci se tam pochopitelně nedostali...

Ve středu 17. srpna byl opět individuální program, někteří našinci se rozjeli do nedalekého bývalého hlavního města **Bonnu**. Vedle Kolína a Düsseldorfu byl právě Bonn třetím z měst, napojeným organizačně na Světové setkání. Mezi Bonnem a Kolínem jezdí tramvaj, takže cestování do klidného, idylického města na břehu Rýna, se zachovalým historickým jádrem, na jehož náměstí stojí socha skladatele Ludwiga van Beethova, a

prohlídka jeho lázeňské čtvrti Bad Godesberg, stála za to. Jiná skupina se jela podívat na sever do Düsseldorfu.

Ve čtvrtek se naši přesunuli na mši svatou ke svaté Anežce Římské. A tam se dozvěděli, že z Říma již přiletěl Svatý otec Benedikt XVI. Prý přijede do Kolína lodí, takže hurá k řece! Svatý otec stál v bílém hábitu na palubě jednoho ze tří plavidel. Odtud také k mávajícím davům pronesl svou první zdravici ke shromážděným davům na březích:

„Dnes je mým úkolem ujmout se mimořádného duchovního dědictví, které nám papež Jan Pavel II. zanechal. On vás miloval, vy jste to pochopili a tuto lásku jste s elánem svého mládí opětovali. Nyní je naším společným úkolem proměnit jeho učení ve skutek. S tímto závazkem jsme zde v Kolíně jako poutníci, kteří jdou ve stopách svatých Tří králů.“

Jaká to podobnost s Kristem, který mnohokrát promlouval k zástupům právě z lodi na Genezaretském jezeře... Při této příležitosti se naše skupinka dostala k Svatému otci nejbliže.

V pátek 19. srpna končil individuální program jednotlivých skupin a tak vyvrcholil společnou pobožností křížové cesty, se zastaveními v různých částech vnitřního města. Jedno z nich bylo i v kostele svatého Mořice, nedaleko našeho ubytování. Na jednom z několikapatrových budov visely obrovské portréty dvou papežů: Jana Pavla II. i Benedikta XVI. Zvláštností bylo, že byly mozaikovitým způsobem sestaveny z **několika desítek tisíc fotografií poutníků**, kteří odpověděli na výzvu autorů a zaslali jim včas snímky svých tváří.

Kostelník od sv. Mořice projevil pochopení pro prosbu otce Jana a otevřením kostela a přípravou bohoslužby umožnil naší skupině hned v sobotu 20. srpna ráno, ještě před odchodem na shromaždiště v Marienfeldu, mši svatou.

Marienfeld – Mariánské pole je od Kolína vzdáleno asi 20 kilometrů. A právě tam se přílehlými vesnicemi valily skupiny mladých poutníků. Cestou je srdečně pozdravovali místní obyvatelé. Na obrovském prostranství Mariánského pole bylo uměle navršené návrší, na němž byl připraven papežský oltář. Prý při jarní generální zkoušce na Setkání, přítomné delegace asi ze 150 států přinesli ze své země hrst zeminy, která se stala součástí tohoto umělého kopečku.

Na prostranství, rozděleném na sektory přidělené jednotlivým skupinám, byly instalovány obrovské projekční plochy, které měly děnit na návrší obrazově zprostředkovávat přítomným. V sobotu navečer se právě tady konalo oficiální setkání Svatého otce Benedikta XVI. se světovou katolickou mládeží. Jak víme, byla bohoslužba přenášena televizí do celého světa. Víc než dvouhodinový program vysílala na 1. programu i česká televize.

Setkání bylo zahájeno svěcením zvonu a potom následovala za přítomnosti asi jednoho milionu lidí adorace, oficiálně končící někdy kolem 23. hodiny. Po ní byla Eucharistie přenesena do velkého stanu, kde bylo možno adorovat celou noc. Poté se účastníci nasoukali do přinesených spacáků a ulehli rovnou na Mariánském poli ke krátkému spánku.

Vyvrcholením XX. světového setkání mladých byla pontifikální koncebrovaná mše svatá, začínající v neděli v 10 hodin dopoledne. Hlavním tématem papežovy homilie byla Eucharistie. Papež ve svém kázání mimo jiné řekl:

„V Eucharistii přichází ústřední akt proměny, který jediný může skutečně obnovit svět: násilí se proměňuje v lásku a smrt v život.“

Dále kromě jiného vyzval mládež, aby objevila krásu a radost, která pramení z účasti na nedělní Eucharistii, aby druhým pomáhala poznávat Ježíše Krista, aby

zachovávala společenství s papežem a biskupy a nepřecházela bez povšimnutí kolem osamělých a trpících lidí.

Mše svatá trvala téměř tři hodiny a byla opět přenášena televizí a rozhlasem. Po jejím skončení se mládež začala vracet zpět do Kolína. Zatímco na Marianfeld přicházeli lidé ve větších a menších skupinách postupně, nyní ten milionový proud se pohnul skoro najednou. Místní lidé byli opět velmi vstřícní, nabízeli mladým různé občerstvující nápoje, někteří ovoce nebo dokonce voňavé a chutné koláče...

Večer kolem půl desáté přijel pro naši zábrdovickou skupinu autobus a kolem půl jedenácté se rozjel na zpáteční cestu do České republiky. Domů přijeli zábrdovičtí poutníci v pondělí před polednem.

Na závěr nedělní besedy se redaktor zeptal otce Jana, jaký byl jeho nejsilnější duchovní zážitek z této pouti:

o.Jan: „Těžko říci, bylo jich hodně. Určitě mezi ně patřilo setkávání s obyčejnými lidmi. Třeba s tím kostelníkem od svatého Mořice v Kolíně. To bylo pro mne hodně důležité. Stejně jako s lidmi v bavorské farnosti Bobingen. Stejně jako atmosféra Setkání v tom množství lidí, kteří se přesto dokázali k sobě chovat, přes

náročnost z mnohosti vyplývající, velice dobře. Asi největší zážitek pro mne byla sobotní vigilie se Svatým otcem Benediktem XVI. na Mariánském Poli. To bylo vyvrcholení.“

VáM: „Jak bylo Setkání řešeno jazykově? Byli k dispozici nějakí oficiální překladatelé? Na snímcích, které jsme viděli, jsem zahlédl u lidí malé rozhlasové přijímače se sluchátky.“

o.Jan: Svatý otec když měl vigilií nebo kázání, tak on sám mluvil několika světovými jazyky. Pokud člověk neměl stejné schopnosti, bylo složité jeho projevy sledovat. Nicméně na různých vlnových délkách byly překlady vysílány. Takže stačilo některý jazyk zvolit. Přijímač dostal každý účastník v batohu, kde měl k dispozici tištěné další informace, týkající se setkání a pobytu v Kolíně. Myslím si, že tím pádem neměl žádný ze sledování dění větší problémy. Většina mladých lidí už se v některém světovém jazyce orientuje. A byla k dispozici i polština.“

VáM: Děkuji Vám otče za přiblížení atmosféry na XX. Světovém setkání mládeže s papežem Benediktem XVI. v srpnu 2005 v Kolíně nad Rýnem.

(VáM)

PŘEDVÁNOČNÍ SETKÁNÍ ŽIDENICKÝCH SENIORŮ

babiček a dědečků, se péčí sociálně – zdravotní komise židenické radnice bude konat již tradičně v Dělnickém domě na Jamborově ulici a to ve čtvrtek 15. prosince 2005 v 15.00 hodin. Kromě besedy se starostou MC panem Ing. Josefem Veselým a dalšími představiteli radnice, je pro všechny připraven kulturní program a něco k zakousnutí. Přijďte mezi své vrstevníky zvláště Vy, kteří se cítíte osamělí a prožijete chvíle vzájemné pospolitosti a radosti.

(Ne)OBYČEJNÝ PŘÍBĚH 22.

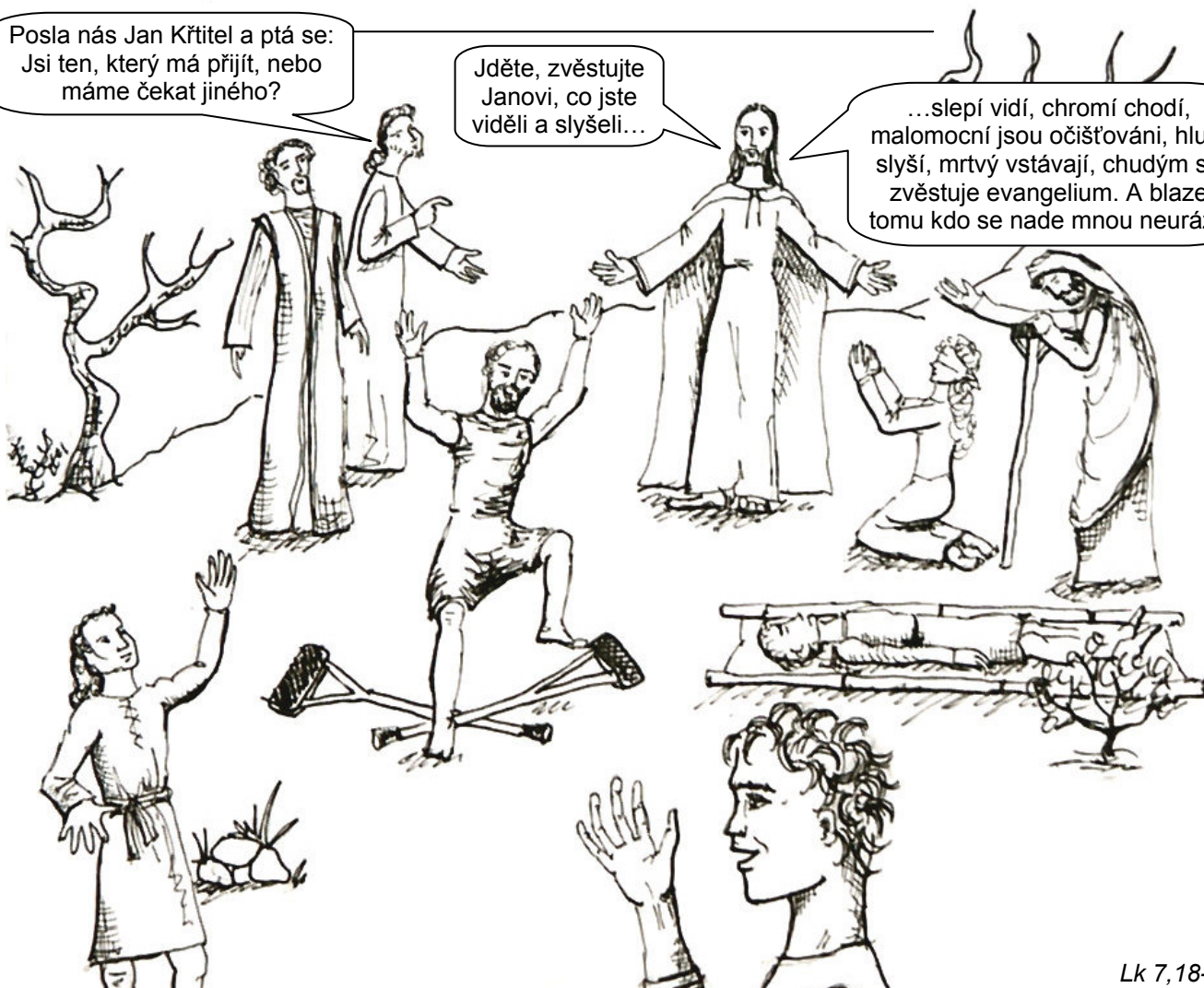
Zeptejte se ho: Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?

O tom všem se dozvěděl Jan od svých učedníků. Zavolal si dva z nich a poslal je k Ježíšovi.

Posla nás Jan Křtitel a ptá se: Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?

Jděte, zvěstujte Janovi, co jste viděli a slyšeli...

...slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blaze tomu kdo se nade mnou neuráží.

Lk 7,18-23

A v tu hodinu uzdravil Ježíš mnoho lidí z nemocí, utrpení a z moci zlých duchů a mnohým slepým daroval zrak.

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI vydává farnost u chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Brně Zábřdovicích, Lazaretní 1, 615 00 Brno, tel. 545 212 156. Redaktor p. V.Müller, Grafika: R.Smékal